

Representasjon i NSF-styret



Jeg deltok på Seiltinget, Norges Seilforbunds generalforsamling, i mars. Jeg var eneste representant fra Nord-Norge. Ålesund var den nærmeste foreninga som var representert, ingen fra Trondheim. Ved valg til nytt styre var den nordligste innvalgte fra Bergen. Er det godt nok?

Valgkomiteen sa i sitt framlegg at de hadde skrevet til alle foreningene for å få forslag på nye styremedlemmer. Er det valgkomiteen eller vi nord for Bergen som har sviktet? Eller betyr det ikke noe om et nasjonalt forbund har representanter i styret fra størstedelen av landet?

Jeg reiste meg ikke på møtet og protesterte. Kanskje burde jeg gjort det, men jeg ville ikke selv ha stilt som kandidat, og jeg hadde heller ingen andre villige å foreslå. Da blir det neste spørsmålet: Har det betydning for oss her nord, det de finner på nede i Oslo?

Siden jeg var leder i Bodø Seilforening for 10-15 år siden, har vårt arbeid forandret seg. Vi har flere optimistjoller og to RS Feva-joller som gir mulighet for aktivitet med barn og unge. Vi har fått en J/80, som sammen med to privateide J/80 gir muligheter til aktivitet av mer sportslig karakter enn med de store båtene. Og seilerne med disse tre båtene er med i NSF's seilsportsliga. Seilsportsligaen og J/80ene er en egen aktivitet i foreninga, en aktivitet som vi får del i gjennom medlemskapet i NSF.

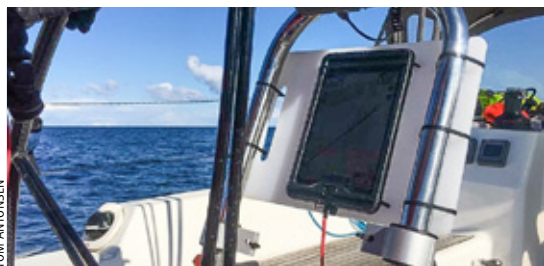
Da jeg var leder i foreninga sist for rundt ti år siden, var kontakten med seilforbundet nokså begrenset. Nå har NSF laget flotte bøker som kan brukes for opplæring av joller og kjølbåter. Neste år vil vi bruke boka «Seil kjølbåt» av Øyvind Bordal Et Magne Klann.

I fjor, da jeg nettopp hadde overtatt som leder i Bodø Seilforening, var jeg på Klubbkonferansen som NSF arrangerte. Det var veldig inspirerende og flott, med viktige temaer og foredrag.

Som visjon for arbeidet har en dette som første punkt: «Seiling skal være Norges mest attraktive sommeraktivitet gjennom å skape glede, idrettsprestasjoner og friluftsopplevelser på vannet for alle mennesker i alle aldre.» Det matcher bra med hva vi ønsker i vår egen forening.

Vi har bruk for forbundet. De gjør en god jobb, men jeg tror ikke det hadde vært til skade om noen nord for Bergen og Oslo kom med i styret! Vi burde engasjere oss og stå sammen med andre foreninger nord for Oslo slik at det kan skje på neste seilting!

Bernt Aanonsen, leder i Bodø Seilforening



IPAD: «Man tager hvad man haver.» Brødfjøla ble ofret, og vi fikk en flott «plotter» i konsollen.



SOLNEDGANG: Turen til Bodø bød på både rufsevær og havblikk.

NORSKEKYSTEN

Verdens vakreste sjøreise

Den oppegående leser vil med en gang skjønne at jeg i tittelen uhemmet har stjålet en setning som i lang tid har vært brukt i beskrivelser av Hurtigruten i Norge. Men kjære leser. Jeg mener jeg har god grunn til dette «tyveriet».

AV TOM ANTONSEN • I april hadde jeg sammen med et flott gjeng gledet av å seile distansen Oslo-Bodø for å hente en ny seilbåt, og vi fikk oppleve vår fantastiske kyst i løpet av 12 opplevelsesfylte dager. Vi gikk riktignok en annen strekning enn hurtigruta, men konklusjonen er at å seile langs norskekysten er en opplevelse.

Man får først og fremst en stor naturopplevelse. Kysten vår er mildt sagt variert. Man seiler både «innaskjærs» og «utaskjærs», og man skal ha flaks for ikke å oppleve utfordrende vær underveis. Båten som skulle hentes var en Du-four 34E Performance.

HVA VI HUSKER. Mine medseilere på turen har på oppfordring sendt meg blant annet følgende stikkord om turen: ikke autopilot, ikke kartplotter, god plass på sjøen, variert kyst, langt, stengte servicehus, surfing på Jæren, naturopplevelse, manglende dusjmuligheter, seiling langs et spektakulært land, kaldt, diesellekkasje, dusjen på Nesna, Rednings-skøyta, isbryting og mottakelsen i Bodø.

Så til noen «highlights» fra turen. Vi var klar over at autopiloten ikke virket, så vi måtte håndstyre hele veien. Men det var egentlig ikke noe problem, da mannskapet mer enn gjer-

ne tok sine vakter ved roret.

At kartplotteren ikke hadde kart lenger enn halvveis opp på norskekysten, må vi innrømme var en overraskelse. Men vi hadde da iPad og Navionics-app, så vi brukte den på resten av turen.

UTENOM SESONGEN. Seiler man norskekysten i april, betyr det god plass på sjøen. Vi møtte bare et lite knippe seilbåter på turen, og det var veldig god plass i gjestehavnene. Det var lite, og til dels fraværende informasjon om hvordan vi skulle forholde oss til havneleie, strøm, vann, og stort sett var servicefasilitetene stengt oppover kysten. Faktisk fikk vi ikke tilgang på dusj før vi kom til nest siste gjestehavn, Nesna (selv i Bergen var dusjene stengt). Nesna ble derfor valgt til turens beste gjestehavn (Skudeneshavn til turens vakreste). Et lite tips til gjestehavnene rundt i landet får være at det kan være lurt å slå opp informasjon i havnene.

Stort sett var vi heldige med været, men kuling hadde vi flere steder. Jæren ble passert i god fart og rett vest av Kvitsøy var vi oppe i 14 knops fart i de beste surfebølgene.

Både Bremangerlandet og Stad ble passert i ganske rufsete forhold, og på toppen av det hele måtte vi ta en liten pause inn i Vågsfjorden for å lokalisere en diesellekkasje.

Problemer var selve finfiltrert ved motoren. En slangeklemme hadde gnagd seg inn i siden på filteret slik at det begynte å lekke fra det. Rolig seiling inn Vågsfjorden, gjorde at kunne bytte filter uten store problemer. Turens minst

erfarne seiler, ble plassert ved roret, og Jens Petter og jeg ble mekanikere. Problemet ble løst rimelig raskt, men vi slet naturlig nok med diesellukt resten av turen.

VINTERLIG. Aprilseiling i Norge er sjelden en varm opplevelse. Jo lenger opp på kysten vi kom, jo kaldere ble det. I Rørvik våknet vi opp med is i havna, og måtte leke isbryter da vi forlot havna. Det ble etter hvert ganske kaldt å stå til rors, så vi kjørte vakter på to timer av gangen. Scooterbriller og vindvotter utenpå vintervotter hjalp godt på. Varmerputer måtte også til etter hvert.

I mange av havnene lå Redningssselskapets skøyter klare til innsats. De ble for oss et kjærst syn, og vi har lyst til å sende en liten tanke til dem. Vi hadde ikke noe bruk for dem på turen, men å se dem på så mange steder oppover kysten, gir en trygghetsfølelse.

Etter hvert som vi seilte inn i våre egne farvann, steg temperaturen og vi fikk et par dager med soling i le av sprayhooden. Optiming av mannskapet, samtidig som vi beveget oss inn i kjente farvann, var en deilig følelse.

AVSLUTNINGEN. Tilfeldighetene ville det slik at da vi nærmet oss Bodø, var redningshelikopteret ute på sin daglige treningstur. Et av mannskapene om bord er seiler og fikk knipset et bilde av oss idet de passerte oss. For en velkomst! Sol og varm vind tok imot oss, og vi klappet til kai etter planen 2. påskedag.

Hele turen fra Oslo til Bodø tok 12 dager, og vi seilte til sammen 952,5 n mil.

De som var med: Jens Petter Beranek Holm (Oslo-Bodø), Jon-Roger Myrvoll (Oslo-Bergen), Jon Fredrik Løvberg (Oslo-Bergen), Rolf Inge Olsen (Bergen-Bodø) og meg selv (Oslo-Bodø). Takk for turen!

NYTT FRA BODØ SEILFORENING • bodoseilforening.no • Sponsorer for Nordland Offshore Race

